

POSLECHNEME SI TĚ AŽ NĚKDY JINDY (Sk 17,32)

Nové slovo

Slovo evangelium do křesťanství zavedl Pavel. Tento termín už existoval, ale znamenal zprávu o vojenském nebo sportovním vítězství. Pavel ho ale vztáhl ke Kristu a tím z něj vytvořil nový pojem.

Poslechněme si, jak zaznělo v Aténách. (Sk 17,16-33)

(5. – 7. třída ZŠ)

Katecheze č. 8 z cyklu „Skutky apoštolů“

Úvodní hra

Jako úvodní aktivitu je možné využít hru „**Už jste to slyšeli?**“ Dvě družstva / jednotlivci se střídají v otázkách a odpovědích: První položí otázku: „Už jste slyšeli tu hroznou zprávu? (nějakou vymyslí – např. zemětřesení), protihráč ale musí vymyslet na totéž téma dobrou zprávu, která z první vyplývá (např. „Ano, ale zase dobré je, že dneska nemáme školu, když nám spadla!“). Pokud dobrou zprávu vymyslí a „neguje“ tak špatnou, má bod, jinak ho získá soupeř. Varianta: špatné zprávy říká výhradně vedoucí hry / katecheta, který tak může směřovat otázky k tématu podle potřeby.

Oznamuji vám: toto je evangelium!

Pavel zamyšleně procházel ulicemi Atén, když vtom cesta zahrnula a jeho zrak padl na něco opravdu zvláštního: malý chrám, jakých bylo ve městě hodně, zasvěcený „Neznámému bohu“. Jaký mělo smysl zasvětit oltář božstvu, které nikdo nezná? Pavlovi se to zdálo jako výstřelek, jako stavba, která je tu navíc, jako obraz, na kterém je napsáno: „Tohoto obrazu si vůbec nevšímejte!“ Pavel se však při svém pobytu v Athénách nemohl dočkat chvíle, kdy se obrátí na zdejší významné publikum.

Někteří Athénané, kteří Pavla dřív slyšeli, ho totiž pozvali na Areopag, místo, kde se lidé shromažďují, aby rozhodli o důležitých věcech, nebo aby si nechali vyprávět o novinkách. Pro Athénany totiž neexistovala lepší zábava, než se setkávat a povídat si o všech čerstvých novinkách.

„Co jim mám říci?“

„Jak bych se mohl dotknout jejich srdce?“ ptal se Pavel. Pak ho napadlo: „Budu mluvit o tom neznámém bohu, kterému je v Athénách zasvěcený chrám.“

Začal dobře a získal si pozornost všech. Zdvořile a současně rozhodně jim řekl mnoho věcí. Že Bůh nebydlí v domech, které mu postavili lidé, ale on všem dává život a místo k životu: tento svět. Že Bůh je jako básník, kterému můžeme naslouchat. Že Bůh si přeje, aby všichni lidé změnili svůj život, protože se staly nové věci.

V tu chvíli udělal pauzu, aby vzniklo trochu napětí, a pak pokračoval: „Bůh skutečně vzkřísil člověka. Prvního člověka, který se tak odevzdal Bohu, že Bůh mu život vrátil. Tento člověk nám jako předskokan otevřel cestu: my teď můžeme žít a milovat naplno

bez strachu ze smrti, protože smrt už není konec. Ted' můžeme žít a dívat se dopředu. Bůh si přeje, abychom ted' vnímali život jinak.“

Poslechneme si tě příště

Jakmile však začal mluvit o smrti a vzkříšení, někteří z posluchačů se mu začali smát, pro další to byla ztráta času. „To je nějaký šarlatán! Co nás tady chceš učit zrovna ty, který přicházíš z Jeruzaléma, kde máte jen jeden chrám... to my jich tady máme mnohem víc!“ A někteří slušnější řekli: „Víš co? Poslechneme si tě někdy jindy.“

Pavlovi z toho nebylo dobře. Ale bylo krásné, že mu později někteří uvěřili a následovali ho! „Je mi to líto,“ řekl jistý Dionýsios, „ale mě to zaujalo. Dnes jsem pochopil, že nestačí přijít a něco se dozvědět, ani nestačí zacpat všechny díry nějakým chrámem; je třeba se do toho beze strachu pustit.“ A jedna žena jménem Damaris prohlásila: „Také mne to mrzí, ale jakou krásnou zprávu jsi nám přinesl: skutečné evangelium! Řekni mi, jak se jmenoval ten člověk a co všechno udělal? Řekni mi o něm něco!“

Aktivity k vyprávění

Začneme s lehkostí a hravě: pomozme Pavlovi se dostat na Areopag! *Katecheta zdůrazní, že obrázek na pracovním listu je výchozím bodem k diskusi, nikoliv luštěnkou k vyřešení, ta by pro děti byla příliš jednoduchá. Hraje tu roli určitého symbolu.*

Pojďme diskutovat o tom, jaká bludiště nás dnes obklopují a co pro nás znamenají:

- Co nám dnes může připadat jako naše osobní bludiště? Sociální sítě? Uznání kamarádů? Věci, které vlastníme? Intenzivní zážitky, bez kterých se neobejdeme?
- Co nás z těchto bludišť osobně nejvíc láká?
- Zajímá nás vůbec Bůh? Láká nás? Slyšíme jeho hlas? A chceme o něm vůbec slyšet? Chceme o něm jako Pavel mluvit? Jsme zklamaní, když nás přitom lidé neposlouchají, jako se to stalo Pavlovi?
- Vidíme z těchto „bludišť“ nějakou správnou cestu? Jak se na ni vydat?

Závěrečná modlitba

K modlitbě je možné přečíst Sk 17,24-27.

Závěrečná modlitba:

Pane, díky, že tě můžeme najít v každém okamžiku našeho života! Dej, prosím, abychom tě mohli více poznat, zakusit tvou radost přesahující radosti světa, tvůj hluboký pokoj, tvou lásku nad každou lásku. Dej, abychom se tak mohli odevzdat tobě, protože jen život s tebou může být opravdu šťastný! Amen.

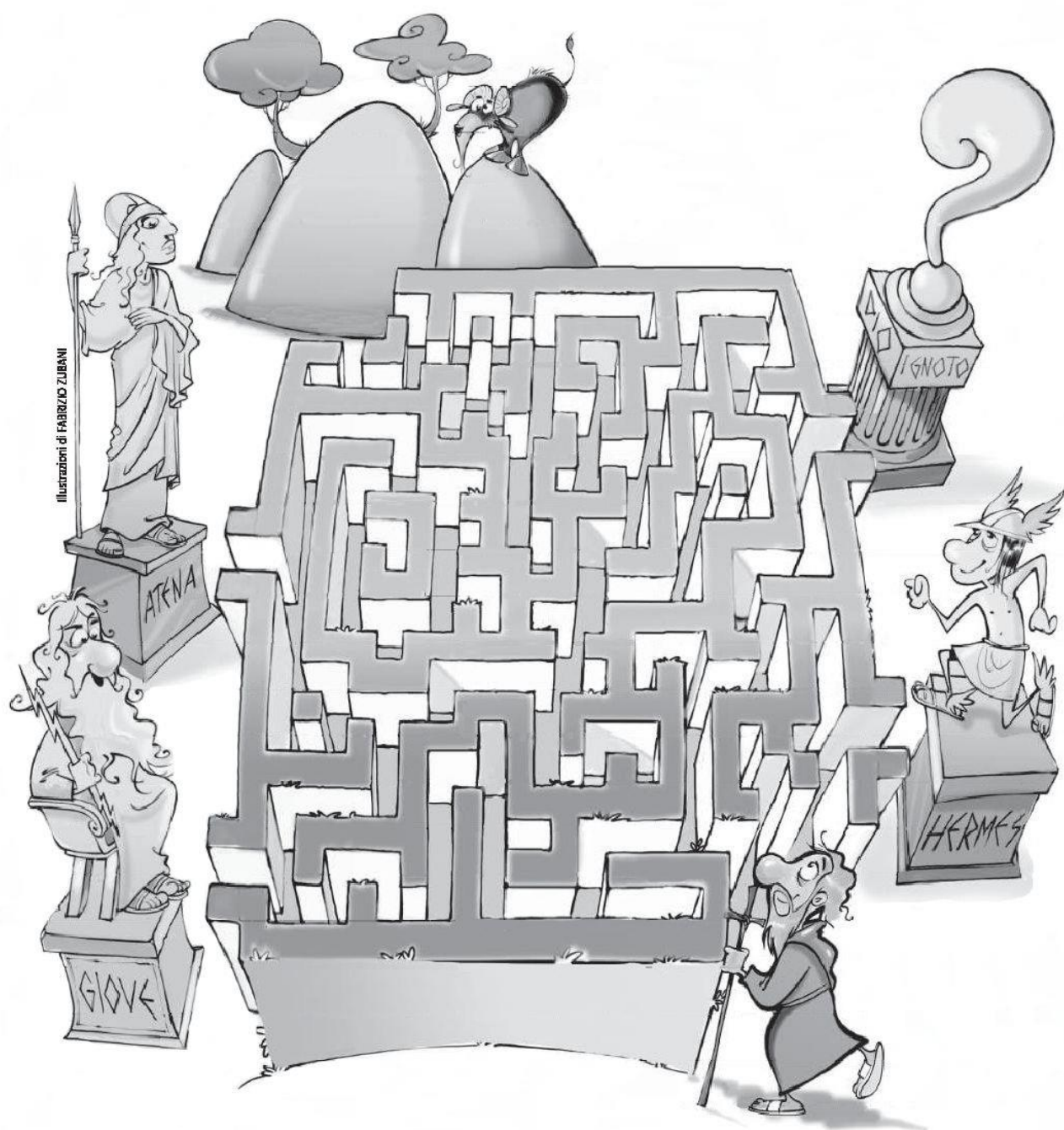
Autor: Maria Grazia Ciravegna a Francesco Cravero.

Překlad a úpravy z Dossier Catechista 8/2015 – 2016 David Žofák (LJ)

PO ATHÉNSKÝCH CESTÁCH

Labyrint chrámů, náměstí a cest

Pomoz Pavlovi dojít na Areopag, kde ho lidé očekávají. Po cestě ale dávej pozor na to, s čím se setkáš...

PO ATHÉNSKÝCH CESTÁCH

Labyrint chrámů, náměstí a cest

Pomoz Pavlovi dojít na Areopag, kde ho lidé očekávají. Po cestě ale dávej pozor na to, s čím se setkáš...

